

еканонічними формами, завжди більш інформативні, аніж мовна відповідність їй.

Принцип економії та принцип іконічності - це дві найбільш вагомні конкуруючі у мові мотивації. Іконічність передбачає співпадання між знаком та змістом (принцип, що лежить в основі прагнення до максимальної прозорості тексту), а економія передбачає максимум змісту при мінімальності знака. Ці принципи завжди використовуються у заголовку в повному складі, але залежно від контексту ті чи інші з них можуть висуватися на перший план. Послуговуючись ними, було досліджено структуру заголовка та його роль у вираженні змісту та ідеї тексту.

Заголовок, який дається текстові, є максимально завершеним вираженням його змісту. У силу свого органічного зв'язку з текстом, якому він передує, заголовок може відобразити зміст, конфліктність та ідею всього тексту. З одного боку, заголовок може відігравати роль універсального загальнення самого тексту, з іншого - зв'язувати текст з реальністю і структурувати сприйняття інформації тексту реципієнтами.

ПРЯМІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Доп. - Руденко А., ПР-24

Наук. кер. - викл. Жулавська О.О.

В основі навчання іноземних мов прямим методом лежать ті ж процеси, що й при оволодінні рідною мовою: головною роль відіграють пам'ять та відчуття, а не мислення.

Метою навчання є практичне володіння іноземною мовою, під яким розуміли оволодіння усним мовленням. Це призвело до того, що до теперішнього часу збереглося і має місце невиправдане ототожнювання практичного володіння іноземною мовою виключно з усним мовленням.

Прихильники прямих методів прагнули виключити рідну мову при навчанні іноземної, застосовували одномовні способи семантизації мовного матеріалу, намагаючись встановити

"прямі" зв'язки слова й поняття, що знайшло відображення в самій назві методів. Особлива роль надавалась встановленню "прямих" зв'язків між предметами і явищами, з одного боку, та їх словесними варіантами на іноземній мові — з іншого. Відсутність вправ на переклад з іноземної мови на рідну мотивувалась таким чином: переклад вимагає досконалого володіння рідною та іноземною мовами, забирає багато часу на уроці, заважає проникнути в дух іноземної мови, привчає учнів до складання іншомовних речень по аналогії з рідною мовою, перешкоджає учням думати іноземною мовою; переклад — це мистецтво, що не має нічого спільного з навчанням іноземних мов у школі; переклад, у точному розумінні цього слова, взагалі неможливий, оскільки у кожного народу є своя, притаманна лише йому, система понять, і в кожній мові відбивається властивий цьому народу світогляд.

Прямі методи мали багато позитивного, а використані в них прийоми та засоби навчання увійшли до арсеналу сучасних технологій.

Перевага прямих методів полягає у живій розмовній мові і методиці навчання усного мовлення. Великим досягненням можна вважати створення системи фонетичних вправ, більшість з яких успішно використовується і сьогодні. Безперечний внесок прямі методи зробили у використанні різноманітних безперекладних засобів семантизації лексики: показ малюнків, предметів, демонстрація дій, використання синонімів, антонімів, дефініцій, коментаря іноземною мовою, ілюстративних речень, а також навчальних матеріалів, що відображають життя, культуру та побут народу країни, мова якої вивчається: предметів, картин, книжок, зразків мистецтва. Навчання за цими методами відбувається в атмосфері іноземної мови.

До недоліків прямих методів можна віднести безпідставність повного виключення рідної мови і процесу навчання. Як дотепно зауважив Л. В. Щерба, можна вигнати рідну мову з аудиторії, але неможливо вигнати її з голів учнів. Незважаючи на всі зусилля викладача, учні мимовільно, особливо на перших порах, намагаються встановити у своїй

свідомості зв'язки між словами рідної мови та іноземної. Сучасна практика синхронного перекладу остаточно спростувала тезу прихильників прямих методів про неможливість власне перекладу. Крім того, безперекладні засоби розкриття значень слів не можна вважати універсальними. Вони не завжди надійні, оскільки абстрактні поняття не піддаються наочному зображенню, їх опис потребує більших затрат часу, а синонімів, які повністю співпадають за значенням, не існує. Недоліком прямих методів є повне заперечення ролі граматики, або ж виключно індуктивне її засвоєння: поступове накопичення мовних фактів у процесі мовлення. Однак такий шлях вивчення граматики, характерний для засвоєння рідної мови, потребує більших затрат часу і позбавляє учнів можливості зіставляти іншомовні форми з уже відомими формами рідної мови. Інакше кажучи, граматика неначе підпорядковується лексиці, розчиняється в ній, тому що саме лексиці відводиться головна роль в усномовленнєвому спілкуванні як меті навчання за прямими методами.

СТУДЕНТСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ СЛЕНГ

Доп. – Руденко А., ПР-24

Наук. кер. - викл. Жулавська О.О.

Сленг – головний компонент розмовної лексики, що виконує роль новатора багатьох тенденцій в оновленні словникового простору. Він підштовхує мову до набуття нових форм, яких вимагає сучасність. Сьогодні сленг став вже невід'ємною частиною соціальної сфери, але його важко відрізнити від діалектизмів, вульгаризмів, жаргонізмів, технічної мови, кліше, висловів, арго (канту), табуйованої лексики, евфемізмів, слоганів. Всі зазначені мовні ніші «підживлюють» сленг та постійно додають йому нове. Сучасний сленг треба розглядати на прикладах молодіжної мови та студентського сленгу як її частини. Головні питання, що розглядаються: